

بررسی وضعیت پرتوزایی طبیعی در منطقه هزار مسجد خراسان

دکتر محمدحسین بحرینی طوسی^۱، قربان صفائیان^۱

خلاصه

رادیواکتیویته طبیعی موجود در پوسته زمین سهم عمده ای در پرتوگیری بشر از تشعشعات یونیزان زمينه دارد. اهمیت این منبع پرتوگیری زمانی بیشتر است که تراکم رادیونوکلیدهای طبیعی در یک مکان بالاتر از حد متعارف باشد. ارتفاعات هزار مسجد در شمال شرقی ایران دارای نقاطی است که بر طبق آثار و شواهد موجود احتمال می رود از رادیواکتیویته طبیعی بالایی برخوردار باشند. لذا به منظور بررسی تراکم مهمترین سری های پرتوزایی طبیعی موجود در این نقاط و برآورد آهنگ دوز گامای ناشی از آنها مطالعاتی به وسیله دیپارتمان فیزیک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد در نقاط مذکور انجام شده است. این مطالعات در ۱۷ نقطه و در محدوده ای به وسعت 1500 km^2 صورت گرفته و نتایج آن (شامل نتایج حاصل از گاما اسپکترومتری نمونه های محیطی و اندازه گیری های مربوط به آهنگ دوز گاما) در این مقاله گزارش شده است.

بررسی این نتایج نشان می دهد که تراکم سری های پرتوزایی ^{232}Th ، ^{235}U و ^{226}Ra در خاک و نمونه های گیاهی تهیه شده از برخی از این نقاط بالاتر از مقادیر میانگین جهانی است ولی در تعداد دیگری از این نقاط مقادیر هم چنان پایین و در حد طبیعی می باشد. بر همین اساس اکتیویته مربوط به ^{232}Th در خاک یکی از این نقاط تا حد ماکزیم 812 Bq نیز تعیین شده است. همچنین بر طبق اندازه گیری ها و محاسبات انجام شده، آهنگ دوز ناشی از تشعشع گامای زمینی در نقاط مورد نظر به طور متوسط بین 0.237 تا 1.678 میکروگری در ساعت برآورد شده که این مقادیر بالاتر از میانگین های جهانی تخمین زده شده به وسیله UNSCERA می باشد.

کلید واژه: زمينه، رادیواکتیویته، طبیعی، اشعه گاما، اسپکترومتری، میزان دوز

مقدمه:

مواد پرتوزای طبیعی، به طور وسیعی در سرتاسر پوسته زمین گسترده اند و در نتیجه انسان ها مداماً تحت تأثیر تابش اشعه گامایی که از این مواد ساطع می شوند، قرار دارند. مهمترین عناصر پرتوزای طبیعی از لحاظ نقشی که در پرتوزایی طبیعی ایفا می کنند ^{226}Ra ، ^{232}Th و ^{235}U است. در برخی از نقاط دنیا تراکم این رادیونوکلیدها بیشتر از حد نرمال بوده و در نتیجه نقش مهمی در بیش پرتوگیری ساکنین (population over-all dose) این نقاط خواهد داشت. در پرتوگیری داخلی بدن مؤثر باشند و همچنین در محصولات حاصل از تجزیه آنها مثل تورون، رادون و سایر محصولات دیگر که می توانند در پرتوگیری داخلی بدن مؤثر باشند و همچنین

۱- گروه فیزیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۳- تعیین پتانسیل پرتودهی ناشی از رادیواکتیویته طبیعی و برآورد آهنگ پرتوگیری خارجی ساکنان منطقه از آن (بواسطه تشعشع گامای زمینی)

منطقه هزار مسجد، ناحیه ای کوهستانی در شمال شرقی ایران واقع در مرز مشترک ایران و جمهوری ترکمنستان بوده که دارای مساحت تقریبی 3250 Km^2 (دوسوم آن ناحیه کوهستانی است) و جمعیتی بالغ بر ۲۰ هزار نفر می باشد (شکل شماره ۱). از نکات قابل توجه در مورد این منطقه، بالا بودن آمار بیماریهای بدخیم و اختلالات ژنتیکی در بین ساکنان آن و نیز وضعیت خاص زندگی سنتی مردم این منطقه است.

ارتفاعات این منطقه اساساً دارای منشاء رسوبی بوده و در آن تناوبی از شیل، ماسه سنگ، دولومیت، مارن و آهک به همراه ترکیبات آذرین و گرانیتی دیده می شود. ارتفاع متوسط نواحی کوهستانی این منطقه از سطح آزاد دریا $1400-1550 \text{ m}$ می باشد.

باشد (Sohrabi 1990)، همچنین در منطقه گچین آهنگ پرتودهی در این گونه نقاط از ۰/۳ تا ۰/۸ میلی رونتگن در ساعت متغیر است (Shakeri & Banijamali 1990).

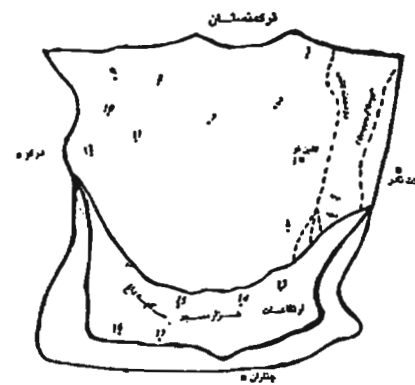
مقاله حاضر گزارش مطالعه ای است که از آبان ۷۲ تا بهمن ۷۳ در منطقه هزارمسجد خراسان توسط گروه فیزیک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، انجام شده است. این مطالعه در ۱۷ نقطه (یعنی در کمتر از نصف وسعت منطقه) و بیشتر در مکان های باتراکم جمعیت بالا، شامل روستاها و محله های عشایرنشین، همچنین ارتفاعات، قناتها و سرچشمه آبهای مورد استفاده ساکنین منطقه انجام شده است. اهداف انجام این مطالعه عبارتند از:

۱- اندازه گیری تراکم مهمترین سریهای پرتوزای طبیعی در خاک، آب و سایر مواد طبیعی منطقه

۲- بررسی منشأ یا محور اصلی (base line) پرتوزایی طبیعی در منطقه

تاکنون مطالعات متعددی در نقاط با رادیواکتیویته طبیعی بالای دنیای (High level of natural radiatio) (HLNRAS) areas انجام شده است که از آن جمله می توان تحقیقات انجام شده در کشورهای:

فرانسه (UNSCEAR 1988)، آمریکا (NCRP 1979)، کوره (Jun 1984)، سوئد

شکل شماره ۱: دیاگرام مربوط به نقاط مورد مطالعه در منطقه هزار مسجد خراسان

(Buchli & Burkart 1988)، تایوان (Chu et al. 1988)، چین (Jen, Weng & Zhu 1984)، هند (Niewiadomski et al. 1986)، ژاپن (Sunta 1955-1994) و هنگ کنگ (Ren & Tso 1988) اشاره نمود.

در ایران نیز تحقیقاتی در مناطق با پرتوزایی طبیعی بالای آن (منطقه رامسر و گچین) انجام شده است که نتایج این تحقیقات در کنفرانس بین المللی پرتوزایی طبیعی بالا (International Conference on high levels of natural radiatin area) الی ۷ نوامبر ۱۹۹۰ در رامسرایران برگزار دید، گزارش شده است (۳).

در نتیجه این بررسی ها اعلام شده است که اطمینان حاصل کردیم که رادیواکتیویته طبیعی بالا در رامسرداری انسیل پرتودهی در محیط های باز وبسته در حدود ۰/۵ تا ۹ میلی رونتگن در ساعت می

type of material	Number of measured samples	concentration (Bq.Kg-1)		
		^{40}K	^{232}Th	^{226}Ra
soil (normal range)	-	370(100-700)	25(10-50)	30(5-40)
water (blank)	1	719	53.2	38.9
soil	4	1064(990-1090)	144(112-172)	57.5(49.1-64.2)
plant	3	1078.9(1010-1095)	591.3(586-618)	63.4(56-69)
water	4	325.3(319-336)	219.8(205-232)	19.5(13-25)
soil	3	1538(1522-1549)	1253(1246-1265)	47.8(39-56)
stone	4	937.5(926-945)	23.8(18-26)	50.4(45-56)
sand & gravel	3	878.1(865-887)	102.12(98-112)	55.5(47-62)
milk	3	962(943-972)	69.6(60.5-78)	49.3(41-56)

جدول شماره ۱: تراکم تقریبی رادیونوکلید طبیعی در نمونه های تهیه شده از منطقه هزار مسجد خراسان

Area	Number of measured samples	Average dose-rate in air (nGy.h ⁻¹)	H _{eq} (msv.y ⁻¹)
Normal areas	-	55	0.337
H ₁	4	750.7	4.603
H ₂	3	527.6	3.235
H ₃	2	1542	9.455
H ₄	2	1678	10.28
H ₅	2	836.5	5.129
H ₆	3	521.7	3.198
H ₇	2	567	3.476
H _x	2	504	3.090
H ₉	2	437	2.680
H ₁₀	2	475	2.913
H ₁₁	2	471	2.888
H ₁₂	1	472	2.894

جدول شماره ۲: میزان دوز میانگین و دوز مؤثر سالانه ناشی از رادیواکتیویته در نقاط مورد مطالعه

در این مقاله خلاصه ای از بررسی های اولیه انجام شده در این منطقه به همراه نتایج حاصل از آن آورده شده است.

روش کار:

روش مناسب برای اندازه گیری تراکم رادیونوکلئیدهای طبیعی (مثل ^{۲۳۲}Th، ^{۲۲۶}Ra) استفاده از Ray Spectrometry می باشد، ولی برای تعیین میزان پرتودهی ناشی از این ترکیبات و یا به طور کلی برای تخمین دوز دریافت شده بوسیله یک فرد یا یک جمعیت از منابع رادیواکتیویته موجود در پوسته زمین، استفاده از یک روش به تنهایی کافی نیست. محاسبه مقادیر این دوزها اغلب به کمک اندازه گیریهای انجام شده با چند روش صورت می گیرد و نتایج این اندازه گیریها تابع فاکتورهای متعددی نظیر نوع تکنیک استعمال شده، زمان (فصل) و مشخصات جغرافیایی مکان اندازه گیری می باشد.

در این مطالعه، برای اندازه گیری رادیواکتیویته طبیعی و ارزیابی آهنگ دوز ناشی از آن توأمآ از دو متد اندازه گیری: γ -Ray spectrometry و اندازه گیری آهنگ دوز لحظه ای (Momentary dose rate measurement) استفاده شده است.

۱) نمونه ها و مراحل آماده سازی:

برای اندازه گیری رادیواکتیویته به روش گاما اسپکترومتری بایستی نمونه های طبیعی به طرز خاصی آماده شوند. برای این منظور مجموعاً در حدود ۶۸ نمونه از ۱۷ نقطه مختلف توسط همکاران طرح جمع آوری شده است. معیار انتخاب نمونه از نقاط مذکور انجام یکسری عملیات آشکار سازی تشعشع محیطی (Environmental radiation detection) بوده که به وسیله چند دستگاه آشکار ساز گایگر مولر صحرائی به صورت insitu صورت گرفته است.

سیستم شمارنده اشعه گاما (Counter γ) consist of a GM detector و تعدادی دیگر به وسیله شمارنده ذرات آلفا (α -Counter) consist of a silicon surface barrier detector، جهت مقایسه میزان شمارش نمونه (n) با میزان شمارش زمینه (b) و تعیین میزان شمارش خالص ($n_0 = n - b$) و انحراف معیار آهنگ شمارش خالص (σ_{n_0}) اندازه گیری شده اند. شرایط اندازه گیری (شامل زمان و مکان شمارش و شرایط شیلدینگ) برای هر دو مورد نمونه ها و زمینه کاملاً یکسان انتخاب شده است. بدین ترتیب نهایتاً تعداد ۲۷ نمونه که آهنگ شمارش خالص بالایی داشته اند انتخاب و جهت تعیین تراکم رادیونوکلئیدهای طبیعی و شناسایی نوع تابشهای ناشی از آنها آنالیز شده اند.

۲) اندازه گیری رادیواکتیویته:

سیستم گاما اسپکترومتر مورد استفاده در این مطالعه، حاوی یک دکتور نیمه هادی از نوع [Hyper pure Germanium-HP(Ge)] بوده که بوسیله یک سیستم مولتی چانل آنالیزر پیشرفته تکمیل شده است. کارایی این نوع دکتور ۲۰ تا ۲۰/۵ درصد و قدرت تفکیک انرژی آن در طیف ۱/۶۸ Kev تا ۲ Kev قرار

بدین ترتیب که در هر محل چندین اندازه گیری انجام گرفته و از نقاطی که میزان دوز زمینه بالاتری داشته اند، نمونه تهیه شده است. این نمونه ها شامل: خاک و سنگ (از لایه های سطحی زمین)، آب، پوشش های گیاهی و محصولات حیوانی مختلف مورد استفاده ساکنان نقاط مورد مطالعه می باشند. کلیه نمونه ها پس از تهیه به فرم مناسبی درآمده اند و پس از تعیین وزن و مشخصات دیگر (زمان و مکان برداشت و ... در داخل ظروف سربسته مخصوص با جنس، وزن و ابعاد معین قرار گرفته و برای اندازه گیری آماده شده اند.

برخی از آنها نیز که مشکوک به تابش اشعه آلفا بوده اند، برای اینکه قابل اندازه گیری با شمارشگرهای مخصوص ذرات آلفا باشند، تغییرات مناسبی در شکل ظاهری آنها داده شده است و بالاخره این که تمامی نمونه ها پس از آماده سازی و قبل از اندازه گیری به مدت حداقل ۳ الی ۴ هفته در محل مناسبی نگهداری شده اند تا تعادل رادیواکتیو بین خانواده های پرتوزایی طبیعی (^{۲۳۲}Th، ^{۲۲۶}Ra) و هسته های دختر آنها به وجود آید (۶).

قبل از اندازه گیری رادیواکتیویته، ابتدا تعدادی از نمونه های آماده شده به وسیله یک

دارد. دتکتور Hp (Ge) ولایه های جاذب اطراف آن (۱/۲ mm آلومینیوم و ۰/۷ mm ژرمانیوم غیرفعال) مجموعاً به وسیله یک اتاقک سربی با ضخامت ۵ cm، برای کاهش تأثیر اکتیویته زمینه در اندازه گیری ها، محافظت می شده است.

از بین ۲۷ نمونه آماده شده، آنهایی که میزان شمارش خالص پایین تری داشته اند در زمانی طولانی تر (متوسط ۱۵ ساعت) و بقیه که دارای رادیواکتیویته طبیعی نسبتاً بیشتری بوده اند در زمان کوتاه تری شمارش شده اند. اکتیویته رادیونوکلئیدهای موجود در نمونه ها بر اساس خطوط یا حداکثر تابش گامای آنها (Full-energy peaks of γ -Ray) محاسبه شده است و بدین منظور مقادیر حداکثر ۹۱۱ KeV و ۲۶۱۴ KeV برای ^{232}Th ، مقادیر حداکثر ۶۰۹ و ۱۷۶۰ KeV برای ^{226}Ra ، مقدار حداکثر ۱۴۶۰ KeV برای ^{40}K و مقدار حداکثر ۱۳۰۰ KeV برای ^{60}Co انتخاب شده است (۶). دتکتور Hp(Ge) در این خطوط دارای بیشترین کارایی بوده و به همین دلیل از آنها به عنوان مقادیر حداکثر آنالیز استفاده شده است.

برای کالیبراسیون سیستم گاما اسپکترومتر مورد استفاده در این مطالعه، از یک چشمه رادیواکتیو استاندارد (^{22}Na) با خطوط گامای ۵۱۱ KeV و ۱۲۷۴ KeV که در مرکز یک ماده فاقد هرگونه رادیواکتیویته به نام شاهد (blank) با ابعادی مشابه نمونه ها تعبیه گردیده استفاده شده است. از ویژگی های مناسب این ماده شباهت بودن خصوصیات فیزیکی (دانسیته و ابعاد ظاهری) آن با نمونه های طبیعی تهیه شده از منطقه است.

(۳) ارزیابی و محاسبه آهنگ دوز گاما:

اشعه گامای ناشی از رادیونوکلئیدهای طبیعی در هر منطقه نقش عمده ای را در میزان

پرتوگیری خارجی ساکنان آن منطقه از منابع تشعشعات زمینه دارد. در این تحقیق برای اینکه برآوردی تقریبی از میزان پرتوگیری ساکنان نقاط مورد مطالعه از اشعه گامای طبیعی داشته باشیم، از دو روش زیر استفاده شده است:

۱- محاسبه میزان دوز گاما بر اساس نتایج حاصل از گاما اسپکترومتري نمونه های تهیه شده از منطقه

فرمول مناسب برای محاسبه آهنگ دوز گاما در این روش عبارتست از:

$$D^0 = 10^4 \cdot 1.5 \cdot 2.7 \cdot 2.8 \cdot 10^{-4} + 1.5 \cdot 2.8 \cdot 10^{-4} + 1.5 \cdot 2.8 \cdot 10^{-4}$$

D^0 = آهنگ دوز جذبی ناشی از اشعه گاما در هوا (Absorbed dose rate in air) γ ،

برحسب $\mu\text{Gy.h}^{-1}$ ،

Γ = ثابت مخصوص اشعه گاما برای هر رادیونوکلئید برحسب $\text{R.cm}^2/\text{h.Bq}$ ،

F_f = فاکتور تبدیل رونتگن به راد (برای اشعه گاما در هوا ۰/۸۶۹ است)،

10^{-4} = ضریب تبدیل میکرو رونتگن به میکروگری،

A = اکتیویته برای هر رادیونوکلئید بر اساس پیک اصلی تابش گامای آن برحسب Bq،

f % = درصد فراوانی تابش گاما در استحاله عناصر پرتوزا،

10^{-6} = ضریب تبدیل رنتگن به میکرو رنتگن ..

پس از تعیین میزان دوز گاما، میزان دوز معادل مؤثر سالانه برای ساکنان منطقه به طریقه زیر محاسبه شده است:

$$H_{eq} = 10^{-3} \text{Tb}(D^0)$$

H_{eq} = میزان دوز معادل مؤثر سالانه بر حسب $\mu\text{Sv.y}^{-1}$ ،

$$T = 8760 \text{ ساعت در سال}$$

b = فاکتور تبدیل آهنگ دوز جذبی در هوا به آهنگ دوز معادل مؤثر UNSCEAR'S

Coefficeint (۰/۷ SV/GY) (۳).

10^{-3} = ضریب تبدیل میکروسیورت به میلی سیورت .

بوسیله روش بالا، در واقع میزان پرتوگیری ساکنان نقاط مورد مطالعه از اشعه گامای زمینی (تابش گامای ناشی از رادیونوکلئیدهای ^{232}Th ، ^{226}Ra ، ^{40}K) محاسبه شده است. در حالیکه اشعه گامای موجود در طبیعت هم منشأ کیهانی دارد و هم زمینی، لذا برای تعیین میانگین آهنگ پرتوگیری از این طریق از روش اندازه گیری میزان دوز لحظه ای نیز استفاده شده است.

محدوده اندازه گیری ها در این روش محدوده ای به وسعت 1500 km^2 ، شامل ۱۷ نقطه مختلف بوده است. اندازه گیریها در این نقاط در هوای آزاد و در یک متری از سطح زمین (بخاطر ارزیابی دوز رسیده به ناحیه غدد تناسلی) انجام شده است (۳). برای تخمین میانگین میزان دوز جذبی، در هر مکان چندین اندازه گیری صورت گرفته و میانگین مجموع این اندازه گیریها بعنوان میزان دوز میانگین در مکان مورد نظر بدست آمده است. تجهیزات مورد استفاده در این روش یک دستگاه آشکار ساز گایگر پرتابل مدل E-140 و نیز سیستم دیگری به نام Environmental gamma dosimeter type 6-80 Energy - compensated GM tube type MC-71 تکمیل شده است.

در ساختمان تیوپ MC-71 مواد مخصوص استفاده شده که باعث کاهش Inherent back ground و خطاهای آماری سیستم می شود. همچنین هر دو دوزیمتر مذکور با منابع کالیبراسیون تأیید شده، کالیبره شده اند.

نتایج:

مرخله اندازه گیری رادیونوکلئیدهای طبیعی

در نمونه های تهیه شده از منطقه در مهرماه ۱۳۷۳ به پایان رسید. در این مرحله تعداد ۲۷ نمونه از ۱۷ نقطه مختلف به همراه تعدادی نمونه فاقد اکتیویته (بلانک، جهت مقایسه) به وسیله گاما اسپکترومتري بررسی شدند که نتایج قسمتی از این بررسی ها در جدول شماره ۱ آورده شده است. در این جدول، جنس نمونه ها، تعداد نمونه های اندازه گیری شده به همراه اکتیویته میانگین رادیونوکلیدهای موجود در

و جدول مربوط به مهمترین سریهای پرتوزا برای نمونه مذکور، زمینه و بلانک است. همچنین در جدول شماره ۳، نتایج مربوط به آنالیز رادیونوکلیدی نمونه مذکور به همراه میانگینهای جهانی آورده شده است.

بحث:

بررسی نتایج این تحقیق نشان می دهد که در تعدادی از نقاط مورد مطالعه، تراکم برخی از

رادیونوکلیدها (با در نظر گرفتن خطاهای آماری موجود در روش های اندازه گیری، کم بودن تعداد نمونه ها، تقریبهای بکاررفته در محاسبات و همچنین نادیده گرفتن اثر خودتضعیفی اشعه گاما در چشمه تابش (نمونه ها))، مقادیر اندازه گیری شده بروش اندازه گیری میزان دوز لحظه ای در محدوده ۰/۱۷-۱/۷۳ میکروگری در ساعت قرار داشته درحالیکه مقادیر محاسبه شده براساس نتایج حاصل از گاما اسپکترومتري نمونه ها در محدوده ۰/۴۳-۱/۶۷ میکروگری در ساعت می باشد (جدول شماره ۲). این مقادیر در این حد نیز چندین برابر میانگین های پیشنهاد شده بوسیله UNSCEAR می باشد و اختلاف مشاهده شده در بین آنها هم مربوط به سهم پرتوهای کیهانی و اثر ارتفاع می باشد که در اندازه گیری میزان دوز لحظه ای دخالت دارند حال آنکه در مورد دوم هیچ تأثیری ندارند.

در رابطه با علت مشاهده ^{60}Co در طیف گامای نمونه ها، بحث های مفصلي شده است. باتوجه به اینکه ^{60}Co عنصر بسیار نادری در طبیعت است و از طرفی بعنوان یکی از محصولات استحاله ای هسته ای (fission) نیز مطرح می باشد.

این احتمال وجود دارد که مشاهده این عنصر ممکن است ناشی از دفن زباله های هسته ای در این منطقه باشد. اما احتمال دیگر این است که مشاهده ^{60}Co ممکن است ناشی از یک پدیده طبیعی بوده که در طی سالیان متمادی باعث پیدایش یک روند فیسوین خودبخودی (راکتور طبیعی) در منطقه شده است. از طرف دیگر، با توجه به این که حداکثر مقدارهای مربوط به این رادیوایزوتوپ در طیف گامای زمینه و بلانک نیز مشاهده می شود، این فرضیه که وجود ^{60}Co احتمالاً ناشی از آلودگی قبلی دکتور به این عنصر است نیز قوت بیشتری می یابد. به هر حال صحت و سقم هر یک از این موارد احتیاج

Radionuclide or decay series	Concentration (Bq.kg-1)		Dose-rate in air (nGy.h-1)		Dose-rate in air per unit concentration (nGy.h-1.Bq.kg-1)
	Sample	Global average	Sample	Global average	
^{232}Th	1253.8	25(10 - 50)	2470	17(5 - 33)	1970
^{40}K	1538	370(100 - 700)	328	16(4 - 30)	0.213
^{226}Ra	47.8	30(5 - 40)	59	گزارش شد	1.234
			Total:		UNSCEAR(1988).
			2657		55 [±] (30 - 70)

جدول شماره ۳: میزان دوز و تراکم رادیونوکلیدهای طبیعی در نمونه خاک تهیه شده از محله میدان (H₂) در مقایسه با میانگینهای برآورد شده جهانی

رادیونوکلیدهای طبیعی نظیر: ^{232}Th (به همراه سری های پرتوزای آن، شامل ^{238}Ac ، ^{212}Pb ، ^{212}Bi ، ^{208}Ti ، ^{40}K و تا حدی ^{226}Ra (به همراه ^{214}Pb و ^{214}Bi ناشی از استحاله آن) و همچنین پتانسیل پرتودهی ناشی از آنها، بالاتر از مقادیر میانگین جهانی است درحالیکه در نقاط دیگر اندازه ها در میزان طبیعی ویاگاهی پایین تر از آن می باشند. در بین رادیونوکلیدهای مشاهده شده در نقاط اخیر، بیشترین رادیواکتیویته مربوط به ^{232}Th است که در نمونه های خاک و برخی از پوشش های گیاهی تهیه شده از این نقاط دیده شده است (جدول شماره ۱).

در خصوص میزان دوز گامای ناشی از

آنها آمده است. همچنین در جدول شماره ۲ میانگین میزان دوزهای مربوط به اشعه گامای زمینی در نقاط مورد مطالعه که بر اساس نتایج حاصل از گاما اسپکترومتري نمونه ها محاسبه شده اند به همراه میزان دوز معادل مؤثر سالانه برای ساکنان منطقه آورده شده است.

قبل از مرور این نتایج، برای این که مقایسه بین آنها و میانگین های جهانی و همچنین اطلاعات حاصل از گاما اسپکترومتري نمونه های بلانک و زمینه انجام شود، نتایج مربوط به آنالیز یکی از نمونه ها (نمونه خاک تهیه شده از ناحیه H5 که دارای رادیواکتیویته بالایی نیز هست) جهت مقایسه به همراه طیف زمینه و بلانک آورده شده است. این اطلاعات شامل طیف گاما

مطالعات دقیقتر بعدی و اینکه این موارد تا حد تکرارپذیر خواهند بود دارد.

مطلب کلی دیگری که با توجه به نتایج این حقیق می توان عنوان کرد این است که: اولاً بالا دن میزان پرتوزایی طبیعی در نقاط مورد لالعه ناشی از وجود مقادیر نسبتاً بالایی از ناضر پرتوزای طبیعی بویژه ^{232}Th می باشد. نیاً بیشترین تراکم عناصر پرتوزا در بین منابع بیعی مربوط به خاک بوده است. ثالثاً بیشترین لمح پرتوزایی در این منطقه مربوط به محله نایر نشین میدان می باشد. جائیکه در نمونه اک تهیه شده از آن اکتیویته ^{232}Th برابر Bq $814/9$ بوده که بیش از 15 برابر حد زمینه ست و آهنگ دوز ناشی از آن $2/47$ کروگری در ساعت می باشد که بیش از صد ابر مقدار میانگین جهانی آن است.

نتیجه گیری:

بر اساس این مطالعه و نتایج حاصل از آن توان نقاط مورد مطالعه را از لحاظ میزان نوزایی طبیعی به سه گروه متمایز تقسیم نمود: گروه اول، نقاطی که از میزان رادیواکتیویته بیعی و آهنگ دوز گامای بیشتری برخوردار تند. بالا بودن میزان رادیواکتیویته در این ط ناشی از وجود مقادیر نسبتاً بالایی از عناصر وزای طبیعی، بویژه ^{232}Th و ^{40}K است. چ آنالیز شیمیایی نمونه های تهیه شده از این ط نیز این نتیجه را تأیید می کند. این بونوکلئیدها اگرچه بصورت پراکنده در بین نه های تهیه شده از نقاط مذکور دیده شده ت لیکن تراکم آنها در خاک و برخی از انواع شهای گیاهی مشهودتر است. بنابراین متی یک دستورالعمل حفاظتی جهت محدود ن کاربرد این مواد (در تهیه مصالح تمنانی یا در رژیم غذایی) برای ساکنان این ل تنظیم و ارائه نمود.

گروه دوم، شامل نقاطی می باشد که تراکم رادیونوکلئیدهای طبیعی و پتانسیل پرتودهی ناشی از آنها پایین است. لذا این نقاط را بایستی جزو نواحی با میزان پرتوزایی نرمال بحساب آورد.

گروه سوم، نقاطی که میزان رادیواکتیویته طبیعی در آنها بسیار متغیر است. به این معنا که در برخی از نمونه های تهیه شده از این نقاط تراکم رادیونوکلئیدها در حد نرمال بوده، حال آنکه در برخی دیگر بالاتر از این حد می باشد. نمونه هایی که از رادیواکتیویته بالا می برخوردارند بیشتر شامل نمونه های گیاهی می باشد که بعضاً مورد استفاده ساکنان منطقه بوده و احتمال اینکه نسبت به بعضی از رادیونوکلئیدها دارای جذب انتخابی باشند، وجود دارد.

در هر حال، از مجموع بررسیهای انجام شده در کل منطقه چنین استنباط می شود که تراکم رادیونوکلئیدهای طبیعی و آهنگ دوز گامای ناشی از آنها در نقاط مورد مطالعه دارای نوسانات متعددی است. این نوسانات ممکن است ناشی از متغیر بودن ساختار زمین شناختی پوسته زمین در این نقاط و موقعیت خاص جغرافیائی آنها و یا ناشی از دخالت ساز و کارهای مصنوعی باشد. در هر صورت، تراکم غیرطبیعی رادیونوکلئیدها در یک منطقه بهرعلتی که باشد با توجه به عوارض زیست محیطی شدیدی که بوجود می آورد، به عنوان یک منبع آلودگی محیطی بسیار خطرناک محسوب می شود و بر اساس این مطالعه تا این مرحله، بخاطر پراکندگی غیریکنواخت این ترکیبات هنوز نمی توان محدوده خاصی را بعنوان محور اصلی (base line) پرتوزایی طبیعی در منطقه مورد مطالعه در نظر گرفت و شناسایی دقیق منشاء پرتوزایی در این ناحیه احتیاج به مطالعات دقیقتر و تهیه نمونه از عمقهای مختلف زمین و بررسی

آنها دارد.

مطلب مهم دیگر در اینجا پاسخ دادن به این سؤال است که رادیواکتیویته طبیعی در یک میزان بالاتر از حد نرمال در این منطقه چه اثرات بیولوژیکی روی ساکنان آن داشته است.

منطقه مورد تحقیق (منطقه هزار مسجد خراسان) ناحیه ای مستعد به عوارض بدخیم و اختلالات ژنتیکی است. آمار تهیه شده از مراکز رادیوترابی استان نیز مؤید این واقعیت است که درصد شیوع بیماریهای بدخیم (نظیر سرطانهای گوارش، استخوان، کبد و ریه) و ناهنجاریهای ژنتیکی (نظیر سقط های خودبخودی، عقب ماندگی ذهنی، ناهنجاریهای بدنی) و میزان مرگ و میر ناشی از آنها در بین ساکنان این منطقه بالاتر از میزان نرمال جهانی است. این عوارض حتی در بین احشاء منطقه نیز بخوبی

نمایان است. از طرفی هر یک از رادیونوکلئیدهای طبیعی نظیر ^{232}Th ، ^{40}K ، ^{226}Ra که از تراکم قابل ملاحظه در برخی از نقاط مورد مطالعه برخوردار هستند، علاوه بر اینکه از نظر فیزیکی دارای تابشها و نیمه عمر فیزیکی مختص به خود هستند، از نظر بیولوژیکی نیز نیمه عمر بیولوژیکی معینی داشته و در بدن دارای سیکل فیزیولوژیکی مشخصی هستند. این عناصر و محصولات حاصل از استحاله آنها می تواند مدتها در بافتها و اعضا خاص تجمع یافته تا زمانی که در بدن هستند سلولها و بافتهای مجاور خود را مورد تابش قرار دهند. به عنوان مثال، ^{232}Th و ^{226}Ra و محصولات ناشی از واپاشی آنها مثل تورون و رادون، عناصر استخوان خواه هستند. این عناصر می توانند پس از ورود به بدن در اسکلت تجمع یافته و از آنجا مغز استخوان و غدد تناسلی (در مورد استخوانهای لگن) را مورد تابش قرار داده و خطر موتاسیونهای سوماتیکی و ژنتیکی را در درازمدت افزایش دهند. همچنین ^{232}Th قادر

- است در سلولهای کویفرکبد تجمع و در اثر تابش سرطان کبد ایجاد نماید. پی بردن به رابطه احتمالی پرتوزای طبیعی و در صد اضافی نئوپلازماها و عوارض ژنتیکی در بین جمعیت این منطقه نسبت به یک گروه کنترل، نیاز به انجام یک سری مطالعات دقیق سیتوژنتیک و اپیدمیولوژیک دارد که این مطالعات جزو
- اهداف درازمدت این طرح تحقیقاتی است. در اینجسام لازم می دانیم از اساتید و همکاران گرامی ذیل که در انجام این طرح پژوهشی ما را صادقانه یاری فرمودند، نهایت تشکر را داشته باشیم.
- ۱- جناب آقای دکتر محمدتقی بحرینی
۲- جناب آقای محمدفرهاد رحیمی
- ۳- جناب آقای محسن حاجی زاده صفار
۴- جناب آقای محمدرضا قوام نصیری
۵- جناب آقای رحیم کوهی فاتق
۶- جناب آقای حسن آفریده و کلیه پرسنل محترم بخش فیزیک هسته ای و آزمایشگاه و اندوگراف سازمان انرژی اتمی ایران

REFERENCES:

- 1- UNSCEAR, United Nations Scientific Committee on the Effects of Atomic Radiation, Ionizing Radiation Sources and Biological Effects, 1982.
- 2- UNSCEAR, United Nations Scientific Committee on the Effects of Atomic Radiation, Ionizing Radiation Sources and Biological effects and Risks of Ionizing Radiation, 1988.
- 3- Sohrabi, M., Ahmadi, J. U., Durrani, S. A., High Levels of Natural Radiation Proceeding of an International Conference Ramsar, IRAN, 3-7, Nov., 1990.
- 4- Committee on the Biological Effects of Ionizing Radiation (BEIR), The Effects on Populations of Exposure to Low Levels of Ionizing Radiation, 1980.
- 5- Man, Yin W., TSO and Chung - chuen Li, Terrestrial Gamma Radiation Dose in Hong Kong, Health physics Journal, 1992.
- 6- S. Zhang et al., Levels and Distributions of Radionuclides in Soil in China, Chin. J. Radiol. Med. prot. vol. 8, Supplement 2, 1-15 (1988).

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

وما اراده کردیم که بر آن طایفه ضعیف ذلیل در آن سرزمین منت گذارده و آنها را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث ملک و جاه فرعونیان گردانیم.

سوره قصص آیه ۵